

mig til Lovforslagets § 5. Jeg erkender gerne, at det er Forhold, som bør tages under nærmere Overvejelse, og har derfor intet som helst imod, at denne Sag drøftes nærmere i et Udvalg. Det har ganske vist forundret mig noget, hvad ogsaa fremhævet af det ærede Medlem, at der i Folketinget hverken under Forhandlingerne eller i Udvalget er fremkommet nogen særlig Begrundelse af, hvorfor man ønsker denne § 5. Men naar man kender Forholdene nærmere, ved man jo godt, hvorfor det er sket.

Der er endnu et Punkt i Lovforslaget, som er blevet ændret, efter at det er fremlagt af Ministeren, nemlig § 7. Saa vidt jeg erindrer, er Tilføjelsen i § 7 om, at Fløden ogsaa skal pasteuriseres, tilføjet under Forhandlingerne i Folketinget. Hvis jeg tager fejl, bedes det undskyldt, men det er i ethvert Tilfælde en mild Bestemmelse lige over for Lovforslaget af 1898. Jeg havde allerede tidligere ønsket, at Fløde var medtagen under Pasteuriseringspaabudet, men lige over for den stærke Ængstelse, som der den Gang var fra Mejeriernes Side for at gaa for vidt, og for at Byrderne skulde blive for betydelige, menté jeg i sin Tid, at det var rigtigt ikke at tage Fløde med. Nu er jo denne Ængstelse forsvunden, og det har vist sig, at man med Lethed har overkommet de Byrder, som Loven af 1898 lagde paa Mejerierne. Jeg tror derfor, at det vil have sin Betydning lige over for Udlandet, at det staa i Loven, at Fløden skal pasteuriseres. Ganske vist tror jeg, at Fløden her i Landet efter 1898 faktisk er bleven pasteuriseret; thi Fremgangsmaaden i Mejerierne har bevirket, at vistnok de fleste staa sig ved at pasteurisere Fløden for ikke at komme til at pasteurisere Kærnemælken særskilt, hvilket er en ret mislig Sag. — Den ærede Minister er gaaet med til at nedsætte Pasteuriseringsgraden fra 68° R. eller 85° C. til 64° R. eller 80° C. Jeg var, da jeg læste denne Forandring i Loven af 26. Marts 1898, noget betænkelig, idet mine Erfaringer ikke gik ud paa, at man med Sikkerhed kunde lade sig nøje med denne Varmegrad, men efter den højtærede Ministers Udtalelser, vil jeg ikke sætte mig imod denne Nedsættelse. Dels sagde den ærede Minister, at han havde sagkyndiges Udtalelser for, at denne Varmegrad maatte anses for at være tilstrækkelig, og dels tror jeg, at man faktisk altid for at være paa den sikre Side i Mejerierne vil være nødt til at gaa et Par Grader højere op,

saa at man i Virkeligheden kan sige, at Varmegraden over en Bank vil naa de 66—67° R. Derimod er jeg ingenlunde enig med det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Rasmussen-Vanddamgaard), som antydede, at han kunde ønske, at man gik endnu lavere ned. Jeg tror, at man her er kommen saa lavt ned, som det er muligt, og naar man har gjort det, er det jo sikkert af praktiske Grunde for at kunne anvende de Storck'ske Prøver og ikke behøve at bruge andre Midler for at konstatere, om den rette Varmegrad har været til Stede. Jeg har altsaa ikke nogen Indvending at gøre imod Lovforslaget, som det nu foreligger med de Ændringer, som have fundet Sted, dels ved den højtærede Ministers Initiativ og dels ved Folketingets Behandling. Det forekommer mig, at det er Forbedringer af Loven, og jeg kan, som den nu foreligger, give den min Tilslutning. Men jeg har paa den anden Side intet imod, at særlig § 5 bliver nøjere overvejet i et Udvalg.

H. P. Pedersen: Jeg skal paa Grund af den fremrykkede Tid ikke optage ret meget af Tingets Tid. Dog vil jeg gerne medgive dette Lovforslag min anbefaling, fordi jeg tror, at det har sin store Betydning for det danske Landbrug. Det er jo, som den højtærede Minister udtalte, en Fortsættelse og en Følge af Loven af 26de Marts 1898. Denne Lov kan siges i sin Helhed at have virket ret tilfredsstillende her i Landet, idet det af de Indberetninger, som foreligge, fremgaar, at Tuberkulose blandt Hornkvæg er i glædelig Tilbagegang her i Landet, og vi kunne være temmelig overbeviste om, at Loven af 1898 har en særlig Andel deri, navnlig med Hensyn til Tuberkulose hos Opdrættet. Og det er saa meget mere paaskønnelsesværdigt, at denne Lov har kunnet virke, som den har gjort, som den ikke gør noget nævneværdigt Indgreb i det bestaaende Forhold. Vi huske jo alle sammen, at der, da denne Lov fremkom, blev rejst en Opposition imod den, særlig paa Foranledning af de Mejerister eller Mejeribestyrere, som vare saa uheldige at falde ind under Lovens Mulkbestemmelser. Det blev den Gang paastaet, at de ikke kunde fremskaffe Smør af den Finhed, som de hidtil havde kunnet fremskaffe, og det blev paastaet, at det var umuligt til enhver Tid at opvarme Mælken til den befalede Varmegrad. Men gennem de Forsøg, som bleve anstillede af Forsøgslaboratoriet, er det imidlertid bevist, at Smørret ikke har tabt i